

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת דנה כהן-לקח

יזהר רגב

עותר

ע"י ב"כ עו"ד ניסים שורש

נגד

1. חברת דואר ישראל בע"מ
2. חברת בנק הדואר בע"מ

משיבות

ע"י ב"כ עו"ד מירה פיצ'חדזה

פסק דין

- 1 המשיבות 1-2 – חברת דואר ישראל בע"מ וחברת בנק הדואר בע"מ – הן חברה
2 ממשלתית וחברת בת ממשלתית. חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: חוק חופש
3 המידע) קובע כי חברה ממשלתית וחברת בת ממשלתית הן בגדר "רשות ציבורית" שהחוק
4 חל לגביהן, אלא אם שר המשפטים קבע אחרת בצו. במסגרת צו שהתקין שר המשפטים
5 בשנת 2008, נקבע כי חברת דואר ישראל בע"מ לא תיחשב "רשות ציבורית" לגבי פעילות
6 בנושא שירותים כספיים, למעט מידע שתאגיד בנקאי חייב למסור על פי כל דין.
7
8 המחלוקת המרכזית בהליך שבכותרת נסובה על השאלה האם מידע שהעותר
9 ביקש מדואר ישראל, מהווה פעילות בנושא שירותים כספיים, הנכללת בגדרי הצו
10 ומוחרגת מחוק חופש המידע; או שמא המידע המבוקש לא נכנס לגדרי הצו, באופן שחוק
11 חופש המידע חל לגבי המידע המבוקש.
12
13 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בכתב ובעל פה ולאחר שעיינתי במידע
14 המבוקש, מסקנתי היא כי דין העתירה להתקבל באופן חלקי. להלן טעמי לכך.
15

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

עיקרי העובדות

(א) הצדדים לעתירה

1. העותר הוא עורך דין במקצועו. הוא וחלק מלקוחותיו משלמים באמצעות המשיבות שוברי תשלום לגופים שונים, כגון: משרדי ממשלה, רשויות מקומיות, תאגידי מים, חברת חשמל וכיוצ"ב.

המשיבה 1, חברת דואר ישראל בע"מ (להלן גם: חברת הדואר), היא חברה ממשלתית שהוקמה בהתאם לחוק הדואר, התשמ"ו-1986 (להלן: חוק הדואר או: החוק). היא פועלת מכוח חוק הדואר, ומכוח רישיון כללי שניתן לה מטעם משרד התקשורת לפי סעיף 5א לחוק הדואר. מדובר בחברה עסקית שאינה ממומנת מתקציב המדינה, ונסמכת על הכנסותיה בלבד.

המשיבה 2, חברת בנק הדואר בע"מ (להלן גם: בנק הדואר), היא חברה בת ממשלתית של המשיבה 1. היא הוקמה מכוח חוק הדואר, לשם מתן שירותים כספיים עיקריים וכן שירותי עזר כספיים לפי ההגדרה בסעיף 88א לחוק. השירותים הכספיים מטעם בנק הדואר ניתנים ביחידות הדואר השונות, קרי- סניפי דואר וסוכנויות דואר של חברת הדואר.

להלן אכנה את המשיבות 1-2 יחדיו בשם: המשיבות או: דואר ישראל.

2. יובהר כבר בפתח הדברים כי דואר ישראל אינו מהווה תאגיד בנקאי. לפיכך, הוא אינו כפוף לדיני הבנקאות ולפיקוח של המפקח על הבנקים, אלא הוא כפוף לפיקוח של משרד התקשורת שהוא המאסדר הרלוונטי. כמו כן, דואר ישראל אינו רשאי לתת אשראי או להתיר משיכת יתר מהחשבונות המתנהלים אצלו (ראו: סעיף 88ד לחוק הדואר).

(ב) הרקע לעתירה

3. דואר ישראל מאפשר לכל אדם המחזיק בשובר תשלום וחפץ בכך, לשלם בסניפי הדואר שוברי תשלום של מוטבים שונים שהם בעלי חשבון בבנק הדואר, כגון: משרדי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ממשלה, רשויות מקומיות, תאגידי מים, חברת חשמל וכיוצ"ב. להלן אכנה אותם: מחזיק
2 שובר וכן מוטב בהתאמה.

3
4 ברגיל, מחזיק שובר יכול לשלם את השובר בבנק הדואר במזומן או באמצעות
5 המחאה. חלק מהמוטבים (מנפיקי שוברי התשלום) מאפשרים למחזיקי השובר לשלם את
6 סכום החיוב בבנק הדואר באמצעות כרטיס אשראי. מוטבים רבים מגבילים אפשרות זו,
7 בין בכלל ובין ביחס לאפשרות של פריסת החיוב לתשלומים.

8
9 כפי שצוין לעיל, בהתאם לסעיף 88ד לחוק הדואר, דואר ישראל מנוע ממתן
10 אשראי בעצמו. על מנת לאפשר למחזיקי שוברים המעוניינים בכך לשלם את שוברי
11 התשלום באמצעות פריסה לתשלומים בכרטיס אשראי, דואר ישראל התקשר בהסכם עם
12 שתי חברות מימון שנבחרו לצורך כך במכרז פומבי (חברת סילבר א.צ. ניהול (2012)
13 בע"מ, וחברת גמא ניהול וסליקה בע"מ; להלן: חברות המימון). בהתאם להסכם
14 ההתקשרות האמור, חברות המימון מעניקות מימון (אשראי) למחזיקי שוברים
15 שמעוניינים לשלם בבנק הדואר בתשלומים באמצעות כרטיס אשראי, וזאת בתמורה
16 לריבית שמחזיקי השוברים משלמים לחברת המימון.

17
18 ההסדר האמור מתבצע באופן הבא: מחזיק השובר מגיע ליחידת הדואר כדי
19 לשלם את השובר למוטב שהנפיק אותו (לדוגמה, תאגיד מים). ככל שמחזיק השובר
20 מעוניין בתשלומים נושאי ריבית, פקיד הדואר מחתים אותו על הסכם בכתב ("שובר
21 עסקה"), אשר בו מובאים פרטי עסקת האשראי שנערכת בין מחזיק השובר לבין חברת
22 המימון הרלוונטית. עם החתימה על עסקת האשראי אצל פקיד הדואר, חברת המימון
23 מעבירה בתשלום אחד את מלוא סכום החיוב למוטב (לדוגמה, תאגיד המים). בד בבד,
24 חברת המימון מקבלת ממחזיק השובר את סכום החיוב בפריסה לתשלומים, יחד עם
25 הריבית אותה התחייב לשלם. יוער כי חברת המימון נדרשת לשלם עמלה לדואר ישראל
26 עבור הפעילות המתוארת. בדיון לפניי באת כוח המשיבות אישרה כי בהסכם שנכרת בין
27 דואר ישראל ובין חברות המימון, נכתב כי העמלה שחברת המימון נדרשת לשלם לדואר
28 ישראל היא בגין: "הפצת האשראי...קרי-הקישור בין נותן האשראי [חברת המימון] לבין

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הלקוחות [מחזיקי שוברי התשלום] (פרוטוקול דיון מיום 27.2.2022, עמ' 2, ש' 4-16; 2
עמ' 5, ש' 27-29). להלן נכנה את העמלה האמורה בשם: עמלת הפצה או: עמלה.

3

4 עד כאן, רקע כללי. ומכאן, הרקע שהוביל להגשת העתירה.

5

6 4. במהלך שנת 2020 העותר קרא מספר פרסומים בתקשורת במסגרתם נכתב כי
7 דואר ישראל קרא לעובדיו לעשות "מאמץ מכירתי" וכן הציע להם תמריצים כספיים, על
8 מנת שיעודדו וישכנעו מחזיקי שוברים לשלם את סכומי השוברים בפריסה לתשלומים
9 בתוספת ריבית, ובדרך זו להגדיל את מספר עסקאות האשראי בין מחזיקי שוברים ובין
10 חברות המימון. זאת, במטרה להעשיר את קופתו של דואר ישראל באמצעות עמלות
11 ההפצה שמשולמות לו על-ידי חברות המימון (הפרסומים בתקשורת צורפו כנספחים
12 לתגובת העותר מיום 3.5.2021).

13

14 5. לטענת העותר, יש מקום לעריכת דיון ציבורי ומשפטי בחוקיות פעילותו
15 האמורה של דואר ישראל כפי שפורסמה בתקשורת. על רקע זה, העותר פנה למשיבות
16 ביום 22.6.2020 בבקשה לפי חוק חופש המידע. בפנייתו ביקש העותר מידע מסוגים
17 שונים, שחלקו נמסר לו. המחלוקת לפנינו נוגעת למידע שהעותר ביקש ושנוסח על-ידו
18 באופן הבא: "החוזרים וההודעות שנשלחו ע"י הנהלת דואר ישראל, לרבות על-ידי מנהל
19 מרחב תל אביב ומרכז לפקידים בסניפים במהלך התקופה 31.5.2020-1.1.2019 במטרה לעודד
20 את הפקידים להגדיל את היקפי העסקאות במסגרתן מבצעים לקוחות הדואר 'הסדר תשלומים
21 באמצעות כרטיסי אשראי' כאמור" (ע/1).

22

23 6. ביום 7.9.2020 הממונה על חופש המידע של דואר ישראל (להלן: הממונה על
24 חופש המידע או: הממונה) דחה את בקשת העותר. בהחלטתו ציין הממונה באופן כללי כי
25 עסקאות האשראי נערכות בין חברות המימון ובין מחזיקי השוברים, וכי דואר ישראל:
26 "מסייע בתפעול של פעילות זו ומספק את שירותי התפעול שנדרשים לכך" (ע/2). לעניין
27 בקשת העותר לקבל לעיונו חוזרים והודעות שנשלחו על-ידי הנהלת דואר ישראל
28 לעובדיו, צוין כי בהתאם לסעיף 9(ב)(5) לחוק חופש המידע, לא ניתן לספק את המידע
29 המבוקש. העתירה שבכותרת מופנית כנגד החלטתו האמורה של הממונה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2

יריעת המחלוקת בהליך שבכותרת

3 .7. בפתח הדברים אציין כי ב"כ הצדדים התייחסו במסגרת כתבי טענותיהם לשאלת
4 חוקיות פעולת "הפצת האשראי" או "הקישור" שדואר ישראל מבצע בין מחזיקי
5 השוברים ובין חברות המימון. למיטב הבנתי, שאלה זו מתבררת בימים אלה בתובענות
6 ייצוגיות שתלויות ועומדות לפני בית המשפט המחוזי בחיפה, ואשר בעת מתן פסק דין
7 זה טרם הוכרעו (ת"צ (חי') 18-03-53313 מלמד נ' חברת דואר ישראל בע"מ; ת"צ (חי')
8 18-03-33613 בעל נ' ישראלכרט מימון בע"מ). ב"כ הצדדים הוסיפו והתייחסו בכתבי
9 טענותיהם לשאלת חוקיות הפעילות לה טוען העותר בהתבסס על פרסומים בתקשורת,
10 לפיה דואר ישראל הציע לעובדיו תמריצים כספיים כדי להגדיל את היקפי עסקאות
11 האשראי בין מחזיקי שוברים ובין חברות מימון. בהתייחס לכך אעיר כי בהחלטתי מיום
12 22.4.2021, הבהרתי לצדדים כי טענות הנוגעות לחוקיות דרכי פעולתו של דואר ישראל,
13 חורגות מגבולות העתירה הנוכחית שעניינה בבקשה לפי חוק חופש המידע. לפיכך, אין
14 בדעתי להיזקק לטענות האמורות.

15

16 .8. המחלוקת שיש להיזקק לה בגדרי העתירה שבכותרת, מתמקדת בשתי סוגיות
17 שהוגדרו בהחלטתי הנ"ל מיום 22.4.2021 על יסוד כתבי הטענות שהגישו הצדדים:

18

19 ראשית, יש לדון בטענת דואר ישראל ולפיה המידע המבוקש על-ידי העותר
20 הוחרג מתחולתו של חוק חופש המידע באופן שהחוק הנ"ל אינו חל, כך שיש לדחות על
21 הסף את בקשת העותר למידע מכוח החוק האמור. מדובר בסוגית סף שהיא חיצונית לחוק
22 חופש המידע, ומתייחסת לשאלת עצם תחולתו של החוק האמור.

23

24 שנית, יש להיזקק לטענה החלופית של דואר ישראל ולפיה אין למסור את המידע
25 המבוקש לעותר, נוכח הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(5) לחוק חופש המידע. סוגיה זו תתעורר
26 רק אם ייקבע שחוק חופש המידע חל על המידע המבוקש, והיא תעסוק באיזונים
27 הפנימיים הקבועים בהוראותיו של חוק חופש המידע.

28

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

9. למען שלמות התמונה, אציין כי בדיון לפניי נעשה ניסיון לבדוק עם הצדדים
היתכנות לפשרה מעשית, בשאיפה לייתר את הצורך בהכרעה בשאלות השנויות
במחלוקת. ניסיון זה לא נשא פרי כבר בשלבים התחלתיים, בלא שההצעה הגיעה לכדי
קונקרטיזציה כלשהי. משכך, אפנה להכריע בשתי השאלות שפורטו לפי סדרן.

דיון והכרעה

(א) הערה מקדימה

10. מלכתחילה, טענת המשיבות לפיה המידע המבוקש על-ידי העותר הוחרג מחוק
חופש המידע בהתאם לצו, לא נזכרה כלל במענה שמסר הממונה לעותר. הטענה הועלתה
לראשונה בתגובה המקדמית שהמשיבות הגישו לבית המשפט לאחר הגשת העתירה.
ברגיל, העלאת נימוק חדש שזכרו לא בא במסגרת המענה המקורי שנמסר על-ידי הגורם
המוסמך, יכול להוביל במקרים מתאימים להשבת הדיון לגורם המוסמך למתן החלטה
מחודשת. דא עקא, אף אחד מהצדדים לפניי לא עתר לכך במקרה דנן, ובצדק. השאלה
האם המידע נושא העתירה מוחרג מתחולתו של חוק חופש המידע היא שאלה משפטית
בעיקרה. מאחר ששני הצדדים פרשו לפניי טיעוניהם בעניין זה במספר סבכים בכתב וכן
בדיון בעל פה, לא ראיתי מקום להשיב את הדיון לממונה בסוגיה זו.

(ב) המסגרת הנורמטיבית

11. סעיף 2 לחוק חופש המידע מגדיר מהי "רשות ציבורית" שעליה חל החוק.
בהתאם לסעיף 2 הנ"ל, "רשות ציבורית" כוללת: "חברה ממשלתית וחברת-בת ממשלתית
כהגדרתן בחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975, למעט חברות שקבע שר המשפטים
באישור ועדת חוקה וחוק ומשפט של הכנסת; קביעה כאמור יכול שתהיה לגבי כל פעילותה
של החברה, או לגבי פעילויות מסוימות".

עינינו רואות כי הכלל הוא שחוק חופש המידע חל על חברה ממשלתית וחברת
בת שלה. החריג יקום רק אם השר קבע אחרת. מכוח ההסמכה האמורה, שר המשפטים
התקין את צו חופש המידע (חברה ממשלתית וחברת-בת-ממשלתית שאינה רשות
ציבורית), התשס"ט-2008 (להלן: צו חופש המידע או: הצו). סעיף 3 לצו נושא את
הכותרת: "חברות שאינן רשות ציבורית לגבי פעילות מסוימת". סעיף 3 הנ"ל נוקב

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בשמותיהן של חברות ממשלתיות ששר המשפטים קבע באישור ועדת חוקה חוק ומשפט
2 של הכנסת, כי הן אינן בגדר "רשות ציבורית" ביחס לעניינים קונקרטיים שפורטו בצו.
3 בכל הנוגע לדואר ישראל, נקבע בסעיף 3(2)(3) לצו כדלקמן (ההדגשות אינן במקור):

4
5
6
7
8
9

3. חברות שאינן רשות ציבורית לגבי פעילות מסוימת

החברות המפורטות להלן בטור א' אינן רשות ציבורית
לגבי פעילות בנושאים המפורטים בטור ב' לצידן:

טור א'	טור ב'
... (3) חברת דואר ישראל בע"מ (513467191)	(1) ... (2) שירותים כספיים, למעט מידע שתאגיד בנקאי חייב למסור על פי כל דין; למעט אם המידע המבוקש לגבי השירותים האמורים הוא בתחום איכות הסביבה, בריאות הציבור או בטיחות או בנוגע להעסקת עובדים, במישרין או בעקיפין, ותנאה, לרבות ייצוג הולם לפי חוק בקרב העובדים לאוכלוסיות שונות.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

12. אבהיר כבר עתה כי אין לפניי טענה לתחולת הסיפא של סעיף 3(2)(3) הנ"ל,
שעניינה מידע לגבי שירותים כספיים בתחום איכות הסביבה, בריאות הציבור או בטיחות,
או בנוגע להעסקת עובדים. ענייננו מתמקד ברישא של סעיף 3(2)(3) הנ"ל, אשר כוללת
חריג ולצדו חריג לחריג:

בהתאם לחריג, חוק חופש המידע לא יחול על "פעילות [בנושא] ... שירותים
כספיים..." של דואר ישראל. בכך נוצרת סטייה מהכלל הרגיל לפיו חוק חופש המידע חל
על דואר ישראל בהיותו חברה ממשלתית. הנטל להוכיח את תחולתו של החריג האמור,
מוטל על הצד הטוען לכך. במקרה שלפניי, הנטל הוא על דואר ישראל.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בהתאם לחריג לחריג, כאשר מדובר ב"מידע שתאגיד בנקאי חייב למסור על פי כל
2 דין", אזי ישוב על כנו הכלל בדבר תחולתו של חוק חופש המידע על דואר ישראל כחברה
3 ממשלתית. הנטל להוכיח את תחולתו של החריג לחריג, הוא על הצד הטוען לתחולתו
4 של חוק חופש המידע. במקרה שלפניי, מדובר בעותר. ודוק, הצורך להוכיח את תחולתו
5 של החריג לחריג מתעורר רק אם הוכרע כי החריג מתקיים, קרי- רק אם הוכרע כי עניינו
6 של המידע המבוקש הוא בפעילות בנושא שירותים כספיים של דואר ישראל.
7
8 13. על מנת להיטיב להבין מהי מטרתו של הצו שמחריג את דואר ישראל מתחולתו
9 של חוק חופש המידע בעניין "פעילות [בנושא] ... שירותים כספיים", מן הראוי לבחון את
10 דיוניה של ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת (להלן: ועדת החוקה או: הוועדה) ביחס
11 לצו האמור.
12
13 עיון בפרוטוקול מס' 651 של ישיבת ועדת החוקה מיום 9.9.2008, מעלה כי
14 הוועדה קיימה דיון מפורט בעניין היקף ההחרגה של דואר ישראל מתחולתו של חוק
15 חופש המידע. בדיון נכחו נציגים של משרד המשפטים ושל רשות הדואר.
16
17 באופן כללי – מדבריה של עו"ד אורית קורן מטעם משרד המשפטים עלה כי
18 תיקון מס' 5 משנת 2007 לחוק חופש המידע, קבע את הכלל לפיו חברה ממשלתית וחברה
19 בת ממשלתית הן בגדר "רשות ציבורית" שחוק חופש המידע חל לגביהן. כלל זה נבע
20 משני טעמים עיקריים: ראשית, האופי הציבורי של חברות ממשלתיות, והיעדים
21 הציבוריים אותם הן נועדו להגשים. שנית, העובדה שמרבית החברות הממשלתיות
22 פועלות בשוק לא תחרותי, ועוסקות במתן שירות חיוני לאזרחים. לצד זאת, במסגרת
23 תיקון מס' 5 הנ"ל לחוק חופש המידע, ניתנה הסמכות לשר המשפטים באישור ועדת
24 החוקה, לקבוע בצו החרגה של חברה ממשלתית מתחולתו של חוק חופש המידע, וזאת
25 כדי ליתן מענה לתחומים בהם חברה ממשלתית מצויה בתחרות ממשית מול גורם מהשוק
26 הפרטי. בנסיבות כאמור, נשמרה לשר המשפטים האפשרות להחריג את אותם תחומים
27 מתחולתו של חוק חופש המידע, וזאת על מנת שלא ליצור נחיתות בלתי מוצדקת של

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 החברה הממשלתית בעת שהיא מתחרה בגורמים פרטיים שאינם כפופים לחובות לפי חוק
2 חופש המידע (שם, עמ' 4-3).

3

4 בכל הנוגע לדואר ישראל – בדיוני ועדת החוקה נטען כי דואר ישראל נמצא
5 בתחרות מול בנקים מסחריים בתחום השירותים הכספיים. ההחרגה בצו חופש המידע
6 בעניין שירותים כספיים נועדה לשמר את התחרות העסקית בתחום זה, בשים לב לכך
7 שמצד אחד הבנקים המסחריים אינם כפופים לחוק חופש המידע, והמידע העסקי השוטף
8 של הבנקים לא חשוף לציבור; ומצד שני חלות על הבנקים חובות גילוי לפי דין, לרבות
9 באמצעות הוראותיו של המפקח על הבנקים. על רקע זה, נקבע בצו כי פעילות בנושא
10 שירותים כספיים של דואר ישראל תוחרג מתחולת חוק חופש המידע, למעט מידע
11 שתאגיד בנקאי חייב למסור לפי כל דין. נציג רשות הדואר באותו דיון, עו"ד ישראל
12 איתן, הוסיף וציין בהקשר הנדון כי: "מאחר וחריג זה לא נועד מלכתחילה להקנות לנו
13 יתרון בתחרות [מול הבנקים], אלא למנוע מאתנו...מגבלה בתחרות מול הבנקים, אנחנו
14 מוכנים שבאותם תחומים שהבנקים חייבים היום למסור מידע, ואני מניח שזה לא מידע
15 למתחרים שלהם, אלא מידע לציבור הלקוחות שלהם או לציבור בכלל – אנחנו מוכנים שזה
16 יחול עלינו" (שם, עמ' 32).

17

18 14. מפרוטוקול הדיון של ועדת החוקה עולה, אפוא, כי תכלית ההחרגה של דואר
19 ישראל מתחולתו של חוק חופש המידע בכל הנוגע לפעילות בנושא שירותים כספיים,
20 נועדה לשמר את התחרות של דואר ישראל מול בנקים מסחריים בתחום הפיננסי.

21

22 15. על רקע כל אלה, עלינו לבחון האם המידע המבוקש על-ידי העותר נכנס לגדר
23 פעילות בנושא שירותים כספיים בסעיף 3(3)(2) לצו, שאז המידע מוחרג מתחולתו של
24 חוק חופש המידע. שאלה זו דורשת מלאכת פרשנות ביחס למשמעות המונח "פעילות
25 [בנושא] ... שירותים כספיים..." בהקשר זה, ראוי להדגיש כי אנו עוסקים בפרשנותו של
26 חריג לכלל לפיו חוק חופש המידע חל על חברות ממשלתיות, ובהן דואר ישראל. כלל זה
27 מבוסס על זכות הציבור לקבלת מידע. דומה כי אין צורך להכביר מילים אודות חשיבותה
28 של הזכות האמורה, בהיותה נתפסת כחיונית לצורך מימוש הזכות החוקתית לחופש
29 הביטוי ולהגשמתה של זכות הציבור לדעת; וכן בהיותה משקפת את הרציונל לפיו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הרשות הציבורית מחזיקה במידע כנאמן עבור הציבור. בהתחשב בכך, נפסק כי יש ליתן
2 פרשנות מצמצמת להגבלות על חופש המידע, ובכללן הגבלות המצמצמות את תחולתו
3 של חוק חופש המידע מלכתחילה (ראו והשוו: עע"ם 3908/11 מדינת ישראל נ' עיתון דה
4 מרקר, פס' ז' (22.9.2014); עע"ם 1786/12 ג'ולאני נ' מדינת ישראל, פס' 45
5 (20.11.2013); עוד ראו והשוו: זאב סגל הזכות לדעת באור חוק חופש המידע 111
6 (2000); להלן: סגל).

7

8

(ג) מן הכלל אל הפרט

9 16. כזכור, העותר ביקש מהממונה על חופש המידע בדואר ישראל את: "החוזרים
10 וההודעות שנשלחו ע"י הנהלת דואר ישראל...לפקידים בסניפים במהלך התקופה 1.1.2019-
11 31.5.2020 במטרה לעודד את הפקידים להגדיל את היקפי העסקאות במסגרתן מבצעים
12 לקוחות הדואר 'הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי' כאמור" (ע/1). המידע המבוקש
13 מתייחס, אפוא, לפעילות נטענת במסגרתה הנהלת דואר ישראל מעודדת את עובדיה
14 להגדיל את היקף עסקאות האשראי בין מחזיקי שוברים לבין חברות מימון.

15

16 17. הצדדים הקדישו חלק ניכר מטיעוניהם בכתב ובעל פה לשאלה האם פעולת
17 "הפצת האשראי" או "הקישור" שמבצע דואר ישראל בין מחזיקי השוברים לבין חברות
18 המימון, מהווה "שירותים כספיים" לצורך ההחרגה הקבועה בסעיף 3(3)(2) לצו. שני
19 הצדדים הפנו להגדרת המונח "שירותים כספיים" בסעיף 88א לחוק הדואר. סעיף זה
20 מתייחס לשירותים כספיים עיקריים ולשירותי עזר כספיים. שירות כספי עיקרי מוגדר
21 באמצעות מספר חלופות, ובהן: "קבלת כספים לחשבון טילוקים, העברתם וטילוקם".
22 שירות עזר כספי כולל בין היתר: "ביצוע תשלומים בהתאם להנחיות בעל החשבון" (ראו:
23 סעיף 88א(5) וסעיף 88ה לחוק הדואר, וכן פרסום ברשומות משנת 1999 בדבר
24 הפעלת שירותי עזר בבנק הדואר: י"פ 4777, 30.6.1999).

25

26 לטענת דואר ישראל, פעולת "הפצת האשראי" או "הקישור" שדואר ישראל
27 מבצע בין מחזיקי השוברים לבין חברות המימון מהווה שירות כספי, שכן העסקה
28 בכללותה כוללת מרכיבים של שירות כספי עיקרי ושל שירות עזר כספי. כך למשל,
29 בעקבות כך שפקיד הדואר מחתים את מחזיק השובר בהסכמתו על הסכם אשראי עם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 חברת המימון ("שובר עסקה"), חברת המימון מעבירה את מלוא סכום החיוב נושא שובר
2 התשלום מחשבונה בבנק הדואר לחשבוננו של המוטב (לדוגמה, תאגיד מים). לפי הנטען,
3 בכך מתבצע שירות כספי עיקרי של: "קבלת כספים לחשבון סילוקים, העברתם וסילוקם".
4 כמו כן, לפי הטענה, מתקיים גם שירות עזר כספי, שכן לחברת המימון ניתנת אפשרות
5 לקבל את סכום החיוב בפריסה לתשלומים נושאי ריבית. לשיטת דואר ישראל, בכך
6 מתבצע שירות עזר כספי של: "ביצוע תשלומים בהתאם להנחיות בעל החשבון". בהתחשב
7 בכל אלה, נטען כי המידע המבוקש על-ידי העותר נוגע לפעילות של דואר ישראל בנושא
8 שירות כספי, ולפיכך המידע מוחרג מתחולתו של חוק חופש המידע.

9

10 מנגד, העותר טוען כי פעולת "הפצת האשראי" או "הקישור" שדואר ישראל
11 מבצע בין מחזיקי השוברים לבין חברות המימון, לא מהווה שירות כספי. לשיטת העותר,
12 המידע המבוקש על ידו מתייחס לשלב מקדים בו מחזיק השובר מגיע לפקיד הדואר בטרם
13 נכרתה עסקת אשראי בינו ובין חברת המימון. בשלב זה, דואר ישראל מספק שירות
14 שמהותו תיווך בין השניים. לפי הנטען, שירות תיווך זה אינו בגדר שירות עיקרי או
15 שירות עזר לפי ההגדרות של "שירותים כספיים" בסעיף 88א לחוק הדואר. בהתחשב
16 בכך, לפי גישת העותר, המידע המבוקש אינו נוגע ל"שירות כספי" ואינו לא מוחרג
17 במסגרת הצו.

18

19 18. לאחר ששקלתי את טענותיהם האמורות של הצדדים כפי שהוצגו לפניי בכתב
20 ובעל פה, אני סבורה כי לצורך ההליך הנוכחי אין הכרח להכריע בשאלה האם פעולת
21 "הפצת האשראי" או "הקישור" שדואר ישראל מבצע בין מחזיקי השוברים לבין חברות
22 המימון, מהווה שירות כספי אם לאו. לא זו השאלה שעומדת להכרעה בהליך שבכותרת.
23 השאלה בה יש להכריע היא האם המידע המבוקש על-ידי העותר, עולה כדי "פעילות
24 [בנושא] ... שירותים כספיים..." כאמור בסעיף 3(3)(2) לצו.

25

26 לצורך הכרעה בסוגיה זו, עיינתי במידע שהתבקש על ידי העותר כפי שהועבר
27 אליי על-ידי דואר ישראל במעטפה סגורה. מדובר בשלושה מיילים וכן במצגת שלהבנתי
28 צורפה לאחד המיילים, אשר נשלחו לעובדי הדואר על-ידי דרג ניהולי בדואר ישראל.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 במיילים ובמצגת נכללים שני סוגים של מידע: ראשית, במסגרת המיילים מובאות
2 טבלאות עם נתונים מספריים בקשר לפעילות של פריסה לתשלומים בסניפים שונים של
3 דואר ישראל באזור מרכז הארץ. הנתונים המספריים כוללים: סכום פעולות אשראי, כמות
4 פעולות אשראי, סכום פעולות ניכיון, ויחסי המרה ביניהם. אשר למצגת, היא כוללת
5 טבלה עם נתונים מספריים לגבי יחסי המרה באזורים שונים של סניפי הדואר ברחבי
6 הארץ. שנית, המיילים והמצגת כוללים מלל שכתבו מנהלים בדואר ישראל לעובדיהם.
7 תוכנם של המיילים והמצגת תואם למהות המידע שהעותר ביקש מן הממונה על חופש
8 המידע במילים הבאות: "...הודעות שנשלחו ע"י הנהלת דואר ישראל...לפקידים
9 בסניפים...במטרה לעודד את הפקידים להגדיל את היקפי העסקאות במסגרתן מבצעים
10 לקוחות הדואר הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי...".

11
12 לאחר בחינת החומר, אני סבורה כי לצורך הכרעה בשאלת תחולתו של צו חופש
13 המידע, יש להבחין בין שני סוגי המידע האמורים, ואסביר.

14
15 19. בכל הנוגע לטבלאות הנתונים המספריים המובאים במיילים ובמצגת – מאחר
16 שעסקינן בנתונים מספריים גולמיים שעניינם פעולות כספיות, אני סבורה כי נתונים אלה
17 נכללים בליבת המונח "פעילות בנושא שירותים כספיים" (כך, בלא שאני נדרשת להכריע
18 בשאלה האם עצם הפעולה של "קישור" בין מחזיקי שוברים ובין חברות מימון, מהווה
19 "שירות כספי" אם לאו). יצוין כי העותר לא טען, וממילא לא הוכיח, את תחולתו של
20 החריג לחריג הקבוע בסעיף 3(3)(2) לצו, כמפורט בסוף פס' 12 לדבריי לעיל. במילים
21 אחרות: העותר לא טען ולא הוכיח כי נתונים מספריים מן הסוג הנדון (קרי- טבלאות
22 הכוללות פירוט של סכום פעולות אשראי, כמות פעולות אשראי, סכום פעולות ניכיון
23 ויחסי המרה ביניהם, בחלוקה לפי סניפים; וכן נתונים מספריים אודות יחסי המרה
24 בחלוקה לפי אזורים של סניפי דואר ברחבי הארץ), הוא מידע שתאגיד בנקאי היה חייב
25 למסור לפי כל דין כנדרש במסגרת החריג לחריג. למען שלמות התמונה, אציין כי בפס'
26 16 לתגובתו מיום 10.3.2022, העותר הפנה לסעיפים 3, 5 ו-5א לחוק הבנקאות (שירות
27 ללקוח), התשמ"א-1981 שכותרתם: "איסור הטעיה", "גילוי נאות" ו-"מסירת מידע על

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 עמלות". בסעיפי חוק אלה אין כדי להועיל לעותר, שכן הם אינם חלים על גילוי נתונים
2 מספריים גולמיים מן הסוג הנדון לפניי.

3
4 20. המסקנה המתבקשת היא כי צו חופש המידע מחריג את טבלאות הנתונים
5 המספריים הנדונים מתחולתו של חוק חופש המידע. ודוק, מאחר שפנייתו של העותר
6 לממונה נעשתה מכוחו של חוק חופש המידע, ומאחר שהנתונים המספריים האמורים
7 מוחרגים מתחולתו של החוק הנ"ל לפי סעיף 3(3)(2) לצו, התוצאה היא כי דין העתירה
8 להידחות בכל הנוגע לנתונים אלה, ואין למוסרם לעיון העותר.

9
10 21. במאמר מוסגר אציין כי שלילת תחולתו של חוק חופש המידע ביחס לנתונים
11 המספריים הגולמיים בהתאם לצו, אין משמעותה הכרעה לכאן או לכאן בשאלת גילויים
12 של הנתונים המספריים הנ"ל באפיקים אחרים. אפיקים אלה על תנאיהם ותכליותיהם
13 אינם נדונים לפניי, ולפיכך אין לראות בפסק דיני משום קביעת מסמרות לגביהם (לכך
14 שאי קבלת מידע מסוים מכוח הוראות חוק חופש המידע, אין משמעותה בהכרח שלא
15 ניתן לקבל את אותו מידע במסגרת הליכי גילוי אחרים, ראו והשוו למשל: רע"א 8224/15
16 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית נ' זליכה, פס' 18(ב) (29.3.2016); עע"ם
17 5089/16 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' בנק ישראל, פס' 9 (30.5.2018)).

18
19 22. בכל הנוגע למלל שמנהלים בדואר ישראל כתבו לעובדיהם, אשר תוכנו תואם את
20 מהות המידע שהתבקש בפניית העותר לממונה – בעניין זה אני סבורה כי דין העתירה
21 להתקבל.

22
23 למען נוחות הקורא, אזכיר שוב כי בפניית העותר לממונה על חופש המידע
24 בדואר ישראל, העותר הגדיר את המידע המבוקש על-ידו כמילים הבאות: "...ההודעות
25 שנשלחו ע"י הנהלת דואר ישראל...לפקידים בסניפים...במטרה לעודד את הפקידים להגדיל
26 את היקפי העסקאות במסגרתן מבצעים לקוחות הדואר 'הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי
27 אשראי'...". כאמור, המילים והמצגת שהועברו לעיוני במעמד צד אחד, כוללים מלל
28 שתוכנו תואם את מהות המידע שהתבקש על-ידי העותר.

29

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

23. במישור הלשוני, אני בדעה כי הודעות של דרג ניהולי לעובדים בדואר ישראל במטרה לעודד ולתמרץ את העובדים לפעול להגדלת היקף עסקאות אשראי בין מחזיקי שוברים ובין חברות מימון, אינן בגדר "פעילות בנושא שירותים כספיים". הן בוודאי אינן מצויות בליבתה של פעילות כאמור. אין מדובר בנתונים מספריים גולמיים אודות פעולות פיננסיות בדואר ישראל. אף אין מדובר במלל המוחלף בין דואר ישראל לבין גורם חיצוני לו (מחזיקי שוברים, מוטבים, חברות מימון, או גורם חיצוני אחר). כאמור, מדובר במלל שנשלח מאת דרג ניהולי אל עובדים של דואר ישראל, ותוכנו נוגע בראש ובראשונה להתנהלות פנימית שעניינה עידוד ותמרוץ העובדים לנקוט בדפוס פעולה בו מעוניינת הנהלת הדואר מטעמיה. אמת, תוכן המלל הוא בעל זיקה לנושאים פיננסיים. עם זאת, זיקה זו אינה במוקד העניין, ואני סבורה כי במישור הלשוני אין די בה כדי לסווג את המלל המדובר כ"פעילות בנושא שירותים כספיים". כך במיוחד, בשם לב לפרשנות המצמצמת המתחייבת מכך שמדובר בחריג לתחולתו של חוק חופש המידע.

24. במישור התכליתי, כפי שהוסבר בפס' 13-14 לדבריי לעיל, מטרתו של צו חופש המידע היא שימור התחרות בין דואר ישראל ובין תאגידים בנקאיים בתחום השירותים הכספיים. בהקשר זה אעיר כי בניגוד לדואר ישראל שמנוע מלספק אשראי לפי סעיף 488 לחוק הדואר, הרי תאגידים בנקאיים רשאים לספק אשראי ועוסקים בכך. על רקע זה, נותרה לפניי אי בהירות עובדתית בשאלה האם תאגידים בנקאיים - שכאמור רשאים לספק אשראי בעצמם - עושים שימוש בחיי המעשה בחברות מימון חיצוניות, ו"מקשרים" בין מחזיקי שוברים ובין חברות מימון לצורך מתן אפשרות למחזיקי השוברים לפרוס את החיוב לתשלומים נושאי ריבית בדומה לדואר ישראל. דואר ישראל טען כי בנקים מסחריים נוהגים כך, בעוד העותר טען אחרת. שני הצדדים לא הניחו בסיס ראיתי כלשהו לטיעוניהם. מכל מקום, אף אם אניח כי תאגידים בנקאיים עושים שימוש בחברות מימון ו"מקשרים" ביניהן ובין מחזיקי שוברים לצורך פריסה לתשלומים נושאי ריבית בדומה לדואר ישראל, אינני סבורה כי הדבר מועיל לדואר ישראל. כך, שכן דואר ישראל לא ביסס לפניי בדרך כלשהי חשש לפיו גילוי הודעות ששלחו מנהלי דואר ישראל לעובדיהם כדי לתמרץ להגדיל את היקף עסקאות האשראי, יוביל לפגיעה בתחרות העסקית של דואר ישראל מול בנקים מסחריים בתחום השירותים הכספיים. נראה כי דואר ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 מעוניין באי גילויין של ההודעות האמורות משיקוליו שלו, בלא קשר לשימור התחרות
2 מול בנקים מסחריים. דא עקא, ההחרגה מתחולתו של חוק חופש המידע לפי הצו,
3 מוגבלת לתכלית של שימור התחרות מול תאגידי בנקאיים. אין מקום להרחיב את
4 ההחרגה האמורה לטעמים אחרים שהצו לא נועד לחול לגביהם. כך בוודאי, בשים לב
5 לפרשנות המצמצמת המתחייבת כאשר מדובר בהגבלה על הזכות למידע בעניינה של
6 חברה ממשלתית, אשר הכלל הוא שחוק חופש המידע חל לגביה.

7

8 25. הנה כי כן, המסקנה אליה באתי במישור הלשוני והתכליתי, היא כי המלל שנכלל
9 במיילים ובמצגת – למעט טבלאות הנתונים המספריים המובאים במסגרתם – אינו בגדר
10 "פעילות בנושא שירותים כספיים" לפי סעיף 3(2)(3) לצו. לפיכך, מידע זה אינו מוחרג
11 מתחולתו של חוק חופש המידע, באופן שהחוק האמור חל עליו. בכך נבדל המקרה דנן
12 מעת"מ (י-ם) 6546-07-13 פסקל נ' חברת דואר ישראל בע"מ (7.11.2013) אליו הפנה
13 דואר ישראל בכתבי טענותיו. באותה פרשה, בית המשפט לעניינים מנהליים מפי כב'
14 השופט שחם קבע כי המידע שהתבקש באותו מקרה נכלל בגדרי הצו, וזאת לפי החלופה
15 של "שירותים...בין-לאומי – של משלוח חבילות ומשלוח מהיר". המקרה שלפניי שונה הן
16 מבחינת החלופה הרלוונטית בצו חופש המידע, והן מבחינת פרשנותה.

17

18 26. הקביעה לפיה המידע המבוקש אינו מוחרג מתחולתו של חוק חופש המידע
19 (למעט טבלאות הנתונים המספריים), איננה סוף הדרך. יש להוסיף ולבחון האם מתקיים
20 סייג למסירת המידע האמור בהתאם לאיזונים הפנימיים הקבועים במסגרת הוראותיו של
21 חוק חופש המידע. הנטל בעניין זה הוא על דואר ישראל המבקש להימנע מגילוי של
22 המידע הנדון.

23

24 27. במענה בכתב של הממונה וכן במכלול כתבי הטענות שהוגשו מטעם דואר
25 ישראל, נטען לסייג אחד בלבד לפי חוק חופש המידע, והוא הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(5)
26 לחוק הנ"ל. סעיף זה קובע בזו הלשון:

27

28 9. מידע שאין למסרו או שאין חובה למסרו
29 (א)...

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 (ב) רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע שהוא אחד
2 מאלה:

3 ...
4 (5) מידע הנוגע לניהול פנימי של הרשות הציבורית, שאין
5 לו נגיעה או חשיבות לציבור.
6

7 בחינת המידע המבוקש בראי סעיף 9(ב)(5) הנ"ל, מעלה כי טענת דואר ישראל
8 לתחולתו של הסייג הנדון, אינה יכולה להתקבל. אף אם אניח כי ההודעות של מנהלים
9 לעובדים בדואר ישראל כדי לתמרצם להגדיל את היקף עסקאות האשראי, הן בגדר "מידע
10 הנוגע לניהול פנימי" כאמור ברישא של סעיף 9(ב)(5), הרי לא ניתן לומר כי מדובר במידע
11 "שאינו לו נגיעה או חשיבות לציבור" כאמור בסיפא של הסעיף הנ"ל. סעיף 9(ב)(5) נועד
12 בעיקרו לחול על נהלי עבודה טכניים גרידא, שאין להם השלכה כלשהי על הפרט והציבור
13 (ראו: סגל הנ"ל, עמ' 209-208). לא זה המצב בענייננו, ואנמק.

14
15 לפי טענת העותר, אם דרג ניהולי אמנם תמרץ את עובדי דואר ישראל להגדיל
16 את היקף עסקאות האשראי בין מחזיקי שוברים לבין חברות המימון, המשמעות בחיי
17 המעשה היא עידוד מחזיקי שוברים לבצע תשלומים נושאי ריבית, על אף שלא פעם
18 מדובר בשכבות אוכלוסייה מוחלשות שעושות שימוש בסניפי הדואר לצורך תשלום
19 חשבונות. זאת ועוד; לטענת העותר, ראוי שדואר ישראל יגלה למחזיקי שוברים הבאים
20 לשלם חשבונות בסניפיו, כי הוא בעל אינטרס כלכלי להגדיל את היקף עסקאות האשראי,
21 וזאת נוכח עמלת ההפצה שמשולמת לכיסו על-ידי חברות המימון. לפי הנטען, באמצעות
22 עמלת ההפצה האמורה, דואר ישראל "גוזר קופון" בעקיפין מהריבית שמחזיקי השוברים
23 משלמים לחברות המימון תמורת הפריסה לתשלומים. לגישת העותר, ראוי שינוהל שיח
24 ציבורי ומשפטי ביחס למידת הלגיטימיות של פעולותיו האמורות של דואר ישראל. מכאן
25 רצונו של העותר במידע המבוקש, כדי לדעת האמנם ובאיזה אופן הדרג הניהולי של דואר
26 ישראל עודד ותמרץ את עובדיו להגדיל את היקף עסקאות האשראי.

27
28 כמובן שאינני מביעה כל עמדה ביחס לטענות העותר לגוף הדברים. הבאתי
29 טענות אלה רק כדי להבהיר כי לא ניתן לקבל את גישת דואר ישראל לפיה המידע
30 המבוקש נעדר "נגיעה או חשיבות לציבור". העובדה שיש מי שמעוניין במידע המבוקש,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 וכן העובדה שפורסמו ברכים כתבות בתקשורת בנוגע אליו (פרסומים בעקבותיהם פנה
2 העותר בבקשת מידע לממונה מלכתחילה), מחזקות את המסקנה לפיה מדובר במידע
3 שהוא בעל "נגיעה או חשיבות לציבור". מעבר לנדרש, אציין כי אפילו יטען הטוען כי
4 נותר ספק בדבר, הרי הספק יפעל לטובת הגילוי ולא לטובת החיסוי. בהתחשב בכל אלה,
5 אני סבורה כי הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(5) לחוק חופש המידע, אינו חל בנסיבות המקרה
6 דנן.

7

8 28. על מנת שתמונת הדברים לא תהיה חסרה, אציין כי בפס' 46 לתגובת דואר
9 ישראל מיום 11.6.2022, נטען באופן כוללני כי המידע המבוקש הוא בגדר "מידע עסקי".
10 ודוק, הן במענה של הממונה, הן בכתבי הטענות של דואר ישראל והן בדיון לפניי, לא
11 הועלתה מטעם דואר ישראל טענה לתחולתו של הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(6) לחוק חופש
12 המידע שעניינו: "מידע שהוא סוד מסחרי או סוד מקצועי או שהוא בעל ערך כלכלי,
13 שפרסומו עלול לפגוע פגיעה ממשית בערכו...". אם וככל שכוונת דואר ישראל הייתה
14 לטעון לתחולתו של הסייג האמור, היה על דואר ישראל להפנות לסעיף 9(ב)(6) באופן
15 מפורש. טענה סתמית בדבר היותו של המידע המבוקש בגדר "מידע עסקי", אין בה כדי
16 לעמוד בנטל להוכחת תחולתו של הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(6) הנ"ל. כך בוודאי, כאשר
17 כפי שכבר הוסבר בפס' 24 לדבריי לעיל, דואר ישראל לא הרים את הנטל לשכנע כי
18 חשיפת תוכן ההודעות שנשלחו מהדרג הניהולי לעובדי דואר ישראל במטרה לעודדם
19 להגדיל את היקף עסקאות האשראי בין מחזיקי שוברים ובין חברות המימון, יוביל
20 לפגיעה ביתרון עסקי של דואר ישראל מול בנקים מסחריים או מתחרים פוטנציאליים
21 אחרים.

22

23

סוף דבר

24 29. נוכח הטעמים שפורטו, העתירה מתקבלת באופן חלקי. המשיבות ימסרו לעותר
25 את שלושת המיילים ואת המצגת שהועברו לעיוני במעטפה סגורה, וזאת תוך השחרת
26 טבלאות הנתונים המספריים הנכללות במסגרתם. המסמכים יועברו לעותר תוך 45 ימים
27 מעת המצאת פסק דין זה למשיבות.

28

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-12-37231 רגב נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 30. אשר להוצאות – מלכתחילה, המענה שהממונה על חופש המידע מסר לעותר, לא
2 לא התייחס כלל לצו חופש המידע ולשאלת ההחרגה לפיו. סוגיה זו נטענה לראשונה
3 במסגרת התגובה המקדמית של דואר ישראל לעתירה, דבר שהצריך הגשת כתבי טענות
4 נוספים לצורך בירור העניין. היקף העבודה שהושקעה בתיק היה ממשי, בשים לב לכך
5 שהצדדים הגישו טענות בכתב במספר סבבים, וכן נערך דיון מפורט במעמד הצדדים.
6 בסופה של דרך, העתירה התקבלה במידה משמעותית, הגם שלא באופן מלא. באיזון בין
7 השיקולים, אני קובעת כי המשיבות ישלמו לעותר הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך כולל של
8 10,000 ₪.

9

10 **באת כוח המשיבות תיטול מהמזכירות את המעטפה הסגורה ובתוכה החומר**
11 **שנמסר לעיוני במעמד צד אחד, אשר מסומן ב/1 עד ב/4.**

12

13 **המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את ההליך.**

14

15 ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ב, 27 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

16

דנה כהן-לקח, שופטת

17

18

